

2529 ^{10/12} 27: I. Beh. af F. t. L. om Udlaan af Statsmidler til Ejere af Landbrugsejend. m. m. 2530

[Holstein.]

af Pristallet paa Landbrugets Eksportvarer paa Verdensmarkedet, som Landbruget er saa stolt af at kunne konkurrere paa.

Og saa siger den højtærede Landbrugsminister: Vi maa bringe vore Erhvervs Pristal i Overensstemmelse med Parikronen. Paa Landbodelegeretmødet, hvor jeg hørte hans Tale, der vakte saa megen Applaus — og han henviser til denne Applaus som Bevis for Rigtigheden af hans Vurdering af Landbrugs-krisen —, talte han dunkle Ord om, at der her i Landet var forskellige Erhverv, som endnu ikke havde bragt Parikronen til Respekt i deres Bedrift. Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om han ikke vil give mig en præcis Forklaring paa, hvad han i Virkeligheden mener paa dette Omraade.

Jeg har liggende for mig „Statistiske Efterretninger“s Engrospristal for December 1927. Man vil deraf se, at Pristallet for vegetabiliske Levnedsmidler fra November 1926 til November 1927 er 135. Maa jeg i Forbindelse med vegetabiliske Levnedsmidler tage Gødningsstoffer, for det hører sammen. For Gødningsstoffer er Tallet 99 sammenlignet med 100 i 1913; for animalske Levnedsmidler er det 146 og for Foderstoffer 152. Hvis vi ser paa Kornproduktionen og Frøproduktionen for sig og paa den forædlede Landbrugsproduktion, Svineproduktionen og Kvægproduktionen, for sig, viser det sig, at Forholdet mellem Gødningsstoffer og vegetabiliske Levnedsmidler er fra 99 til 135, det vil sige en Forskel paa 36 i Favør af Prisen for vegetabiliske Levnedsmidler, medens der for de animalske Levnedsmidler er en Difference fra 146 for Produkterne til 152 for Raavarerne, altsaa i det ene Tilfælde en Favør for Kornproduktionen paa 36 og i det andet Tilfælde en Disfavør for den forædlede Landbrugsproduktion paa 6.

Jeg gaar videre med Pristallene. En Vare, der spiller en uhyre Rolle for Landbruget, er Brændsel og Smørelie. Her er Pristallet 105, altsaa omtrent som det var i 1913. Saa er der en Post som Kalk, Cement og Mursten, der ikke er beskyttet, her er Pristalniveauet 217. Ved en Post som Træ og Papir, hvor navnlig Træet spiller en stor Rolle for Landbruget som Byggemateriale, er Pristallet 154. Vi kommer saa til de saakaldte Industrivarer, Beklæd-

ningsgenstande. Pristallet paa Huder, Læder og Skotøj er 143. For Tekstil og Konfektion er Pristallet 224.

Jeg vil gerne gøre nogle Bemærkninger om disse forskellige Tal og om, hvad man kan uddrage deraf. Jeg maa dog maaske først fuldkommengøre dette Billede ved at henvise yderligere til Pristallet for den Post, der kaldes Importvarer. Det er 146, medens det for Hjemmemarkedets Varer er 166. Med Hensyn til de egentlige Industrivarer, som spiller en Rolle for os alle sammen, Skotøj og Klæder, vil jeg hævde, at denne Post ikke tilnærmelsesvis spiller den samme Rolle for Landbefolkningen som for Bybefolkningen. De Landboere, der vil, kan gøre disse Poster til en, jeg vil ikke sige intetsigende, men en ganske ringe Post i deres Husholdning, medens Bybefolkningen, selv den jævne Bybefolkning, ikke er i Stand dertil.

Med Hensyn til det tilsyneladende Misforhold, som Landbruget altid paaberaaber sig — der findes ikke i Agitationen ude i Befolkningen større politiske Sofister end Venstres Landbopolitikere —, vil jeg gerne sige, hvordan det virkelige Forhold er. Importvarerne staar med 146, Hjemmemarkedets Varer med 166, men i Importvarerne indgaar alle de Varer, som netop er faldet i saa uforholdsmæssig Grad, medens det samme ikke er Tilfældet med Hjemmemarkedets Varer. Med Hensyn til Hjemmemarkedets Varer vil man selvfølgelig sige — og det gør man fra Landbrugets Side —, at der kan man se, det er jo den danske Industri, der er slet organiseret, som har daarlige Produktionsmetoder, og som ikke er indrettet efter de nye Pristalforhold. Og saa slaar man selvfølgelig fra Venstres Side løs paa Arbejdslønnen. Rent generelt maa jeg i denne Forbindelse bemærke, at Industrien maa deles, naar man vil være klar over Pristallet paa Hjemmemarkedet. Der er først den Del, hvor der er en effektiv Konkurrence fra Udlandet, og det gælder netop de Fag, hvor vi fra konservativ Side har ønsket Toldværn. Hvis der ikke var en saadan effektiv Konkurrence, var der jo ingen Grund til at forlange Toldværn fra konservativ Side. Paa den anden Side er der de Fag, hvor en saadan effektiv Konkurrence fra Udlandets Side ikke findes, Industrier som Øl, Sprit,